

Mérgezett egerek (Jelentés a tárgyalóteremből)

[Látó, 2012. január]

városunk legimpozánsabb épülete
az igazságügyi palota
emberek szaladgálnak folyosóin
mint mérgezett egerek immár
több mint egy évszázada közben
rendszeresen változtak a rendszerek
a jog jobbra vagy balra kanyarodott
de az ügyek ügyek maradtak megoldásuk
a törvény nevében nyerhetett nyerhet
végkifejletet –

ez az a malom amely akkor is
őröl amikor nem terem egy szem búza sem
amikor kitör a béke
amikor folytatódik a háború
folyosóin fekete talárban
kezükben iratcsomókkal
ügyvédek bírák mint sajttal a holló
itt a legtöbb az egy négyzetméterre
eső alperesek száma itt a legtöbb
az egy négyzetméterre eső
felperesek száma
itt a legtöbb az egy főre eső
szentencia igazság hanem
senki sem tudja elviselni a teljes
igazságot még azt sem ami
számára elérhető mondotta Mrozek –

reggel fél kilenckor tették ki
a listát a tárgyalóterem előtt
ügyem a huszadik üldögélek a padon
(mint mérgezett egér amely már
nem futkorászik már kinyiffant)
a tavaly vagy talán még tavalyelőtt
tett valaki feljelentést ellenem
állítván hogy fűtültem a templomban
mindezt én tagadom nem fűtültem
csupán a számat csücsörítettem kicsit
amikor a pap a kehelybe
töltötte a bort –

nem hagyom magam
nem elég bizonyítéknak
amit a videokamera mutatott
s a hangfelvételen is csupán
a harangok zúgása hallható
a hazugságvizsgáló kimutatta
nem tudok fűtörészni teljesen
alkalmatlan vagyok erre
egész életemben irigyeltem
az énekes madarakat –

ügyemet ismét elhalasztják
rendületlenül gyűjtik tovább
a bizonyítékokat
fűtülni nem tudsz mondom

magamnak imádkozzál szépen és
ne csücsörítsd a szád
amikor a pap azt mondja
ez az én vérem –

2011. IX. 26.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Ferencz Imre

Látó Szépirodalmi Folyóirat